

Standardy pracy teoretycznej licencjackiej i magisterskiej w ASP im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

I. Struktura pracy:

- strona tytułowa – wzory dla każdego wydziału na stronie Uczelni
- spis treści
- wstęp
- rozdziały (najczęściej przyjmuje się podział klasyczny: trzy rozdziały), z ewentualnym wyodrębnieniem podrozdziałów, ale ograniczonym i uzasadnionym
- zakończenie
- bibliografia
- spis ilustracji
- ilustracje (mogą być umieszczone na końcu pracy, albo w tekście, gdy odnoszą się bezpośrednio do omawianych zagadnień)

II. Wymagania edytorskie:

- maszynopis
- numeracja ciągła w całym tekście (numery na dole strony)
- format arkusza papieru: A4
- czcionka w tekście: Times New Roman
- wielkość czcionki podstawowej: 12 pkt
- tytuły rozdziałów: dużymi, pogrubionymi (bold) literami 14 pkt
- rozdziały rozpoczyna się na osobnych stronach (podrozdziały nie)
- tytuły podrozdziałów: dużymi, pogrubionymi (bold) literami 12 pkt
- tytuły punktów: wytłuszczonymi małymi literami 14 pkt
- interlinia: odstęp między wierszami 1,5 linii; podwójny odstęp stosować można przy wyodrębnianiu podrozdziałów (punktów pracy) oraz przy oddzielaniu tabel lub wykresów od tekstu
- marginesy: lewy 25 mm, prawy 20 mm, górny 20 mm, dolny 20 mm
- zastosowane justowanie tekstu (wyrównanie do obydwu marginesów). Dotyczy to także przypisów.
- akapity: część z wcięciem na początku (zadaniem akapitu jest wyraźne zaznaczenie nowej myśli w bieżącym wątku wypowiedzi)
- przypisy: ciągle dla całego tekstu, punktacja (wielkość czcionki 10 pkt, rodzaj czcionki także Times New Roman), każdy przypis powinien być zakończony kropką.
- w tekście należy podać odniesienia do ilustracji, np.: (il. 5)

III. Pisownia:

- imiona i nazwiska: podajemy pełne imię i nazwisko pierwszy raz pojawiające się w tekście
- daty: z pełnym zapisem słów: rok, wiek itp., np.: w roku 1971, w XIX wieku czy XX-wieczny, 1. połowa XIX wieku, 80. XIX wieku; jeśli pojawiają się w formie skróconej to w nawiasach: (1967) (XVII-XVIII) oraz: w latach 1985-1997; lata 30.- 40. XX wieku
- słowa obcojęzyczne - *kursywą*
- przytaczane w tekście tytuły składa się zazwyczaj *kursywą*. Dotyczy to tytułów książek oraz ich części (tomów, rozdziałów itp.), wierszy, artykułów, wystaw, obrazów, rzeźb, utworów muzycznych, filmów, programów telewizyjnych i audycji radiowych itd.
- tytuły gazet i czasopism składa się zwyczajowo w „cudzysłowie”
- cytaty: w związku z programem antyplagiatowym wszystkie cytaty należy umieszczać w cudzysłowie („.....”). Należy zastosować cudzysłów polski (nie angielski) i z klawiatury (a nie np. jako dwa przecinki postawione obok siebie). Jeśli cytat funkcjonuje jako końcowa część zdania, to powinien być zamknięty kropką, umieszczoną po cudzysłowie. Przed cudzysłowem może się znaleźć jedynie pytajnik, wykrzyknik, wielokropek lub kombinacja tych znaków.
- skróty: w tekście należy stosować ogólnie przyjęte skróty: np., m.in., pt., itd., itp. Należy rozwijać po raz pierwszy użyte skróty odnoszące się do nazw, np.: ASP (Akademia Sztuk Pięknych), PAN (Polska Akademia Nauk)

IV. Szczegóły dotyczące treści i układu pracy:

Spis treści:

Tytuły w spisie treści muszą być identyczne z tytułami umieszczonymi w tekście i powinny być opatrzone taką samą numeracją. Tytuły powinny być oddzielone od nr strony „linią z kropkę” np.:

Wstęp	2
Rozdział I - Obraz sztuki XX wieku	4
1.1. Wpływ nauki.....	4
1.2. Sylwetki artystów.....	7
itd.	
lub:	
1. Wpływ nauki	
2. Sylwetki artystów	

Wstęp:

We wstępie należy określić: cel i przedmiot pracy, główne założenia metodologiczne, wskazać przesłanki wyboru tematu oraz krótko omówić stan badań, wyjaśnić najważniejszą terminologię (np. trudniejsze lub wieloznaczne pojęcia użyte np. w tytule), omówić zawartość poszczególnych rozdziałów.

Przypisy:

- przypisy umieszczamy na dole strony (tzw. przypisy dolne)
- od tekstu są oddzielone poziomą linią

- odsyłacze do przypisów umieszcza się w tekście pracy (indeks górny), zaraz za słowem, przed znakiem interpunkcyjnym
- każdy przypis zakończony jest kropką

Stosowane skróty w przypisach:

W przypisach należy stosować skróty łacińskie, które mogą być pisane kursywą, albo skróty polskie, ale przyjęta zasada powinna być stosowana w całej pracy (powinien obowiązywać jeden sposób zapisu: łaciński lub polski).

Ibidem = Tamże

Idem = Tenże

op. cit. = dz. cyt.

Tradycyjny system przypisów - przykłady:

zapis przypisu publikacji książkowej jednego autora, cytowanej po raz pierwszy:

1. F. Zaniecki, *Spoleczne role nauczycieli*, PIW, Wrocław 1999, s. 15.

zapis przypisu publikacji książkowej kilku autorów, cytowanej po raz pierwszy:

1. A. Antoszewski, R. Herkut, *Systemy współczesnego świata*, Wydawnictwo Sejmowe, Gdańsk 2011, s. 58.

jeśli autorów jest więcej niż czterech, można skrócić ich przywołanie:

1. J. Nowak i in., *Polityka*, Wydawnictwo XYZ, Poznań 2014, s. 10-24.

publikacja książkowa wydana pod redakcją, cytowana po raz pierwszy:

1. T. Bodo (red.), *Przywództwo i elity. Problemy metodologii badań*, PWN, Warszawa 2009, s. 12-23.

zapis, gdy powołujemy się na to samo źródło (jedno za drugim). Przykład 2 na tej samej stronie, przykład 3 na innej:

1. K. Clark, *Akt. Studium formy*, PWN, Warszawa 1990, s. 48.

2. *Ibidem*.

3. *Ibidem*, s. 49.

ponowne cytowanie tego samego autora po sobie, ale jego innego opracowania, które jeszcze nie było cytowane:

1. G. Uchlicka, *Spór o republikę...*, *op. cit.*, s. 44.

2. *Idem*, *Parlament Republiki Czeskiej*, Wydawnictwo Naukowe, Kraków 1982, s. 73.

zapis, gdy powołujemy się na to samo źródło, ale oddzielone innym przypisem:

1. A. Żerkowski, *Rozmowy z artystami*, Wydawnictwo Krytyki Politycznej, Warszawa 2015, s. 134.

2. Cyt. za I. Kowalczyk, *Ciało i...*, s. 301.

3. A. Żerkowski, *op. cit.*, s. 126.

cytat według innego autora:

1. A. Wiśniewski, *Analiza wartości przedsiębiorstwa*, „Rachunkowość” 2012, nr 10, s. 22, cyt. za:

M. Skoczyn, *Wartość przedsiębiorstwa*, PWA, Szczecin 1999, s. 28.

przypis z artykułu umieszczonego w czasopiśmie, cytowany po raz pierwszy:

1. S. Chokest, *Elementy identyfikacji kulturowej Szwecji*, „Sprawy Polityczne” 2011, nr 6, s. 55.

przypis z artykułu umieszczonego w czasopiśmie, cytowanego po raz kolejny (także przypis do pozycji książkowej kolejny raz cytowanej)

1. S. Chokest, *Elementy...*, op. cit., s. 56.

przypis odsyłający: odsyła do innych opracowań (można też odesłać do fragmentów naszej pracy) w celu otrzymania dokładniejszych informacji:

1. Zob. A. Mardok, *Kwintesencje jaźni*, Wrocław 2016.

odwołując się do książek obcojęzycznych, ale tłumaczonych w Polsce, należy podać, kto jest tłumaczem:

1. A. Smith, *Nacjonalizm*, tłum. S. Suwalski, Wydawnictwo Nurt, Warszawa 2010.

lub

1. A. Smith, *Nacjonalizm*, przekł. S. Suwalski, Wydawnictwo Nurt, Warszawa 2010.

jeśli cytujemy recenzje, umieszczamy na ten temat informacje w kolejności: recenzent, dane dotyczące dzieła recenzowanego, dane dotyczące publikacji, w której zamieszczono recenzję:

1. M. Stradowski (rec.), J. Nowak, *Polityka*, Warszawa 2013, „Zarządzanie i edukacja” 2013, nr 3, s. 15-22.

w przypadku, gdy recenzja ma tytuł:

1. M. Stradowski (rec.), *Poznajemy politykę na nowo* (J. Nowak, *Polityka*, Warszawa 2013), „Zarządzanie i edukacja” 2013, nr 3, s. 15-22.

cytat z katalogu wystawowego lub katalogu zbiorów:

1. *Johannes Molzahn. Das malerische Werk* [kat. wyst.], Wilhelm-Lehmbruck Museum, Duisburg 1988, s. 15.

2. S. Gotraka, S. Balicki, *Polonica 1651-1800* [kat. zbiorów], Herzog-August-Bibliothek Wolfenbüttel, Bd. 2, München 1999, s. 77-78.

3. *Katalog zbiorów Ludwika Gocla. Powstanie listopadowe i Wielka Emigracja*, oprac. S. Cieplowski, t. 1: *Księgozbiór*, Warszawa 1975, s. 18.

wywiad:

1. D. Zuba (w rozmowie z Jarosławem Szadkowskim), *Quo Vadis Polsko?*, „Biuletyn KAI” 2015, nr 5, s. 26.

film:

Dziwolągi (Freaks), Tod Browning, USA 1932

wszystkie tabele, rysunki, wykresy muszą posiadać numerację, nazwę oraz źródło pochodzenia danych bezpośrednio pod nimi:

Rys. 1. Determinanty rozwoju narodowego.

Źródło: opracowanie własne na podstawie D. Janer, *Ochrona praw mniejszości narodowych*, Wydawnictwo MSC, Kraków 2016, s. 135.

Tabela 2. Rozmieszczenie ludności polskiej na terytorium rosyjskim w latach 1997-2013.

Źródło: opracowanie własne na podstawie D. Janer, *Ochrona praw mniejszości narodowych*, Wydawnictwo MSC, Kraków 2016, s. 143.

artykuły na stronach internetowych:

1. J. Lekowicz, *Szkic o współczesnej sztuce polskiej*, <http://www.magazynsztuki.home.pl>, (04.11.2004).

Zakończenie:

W zakończeniu zawiera się podsumowanie i konkluzje odnoszące się do wyniku pracy. Może ono dotyczyć stopnia realizacji założeń (stanowić odpowiedź na zadane we wstępie pytania), uwzględniać szerszy kontekst (można powołać się na cytaty lub szerszy fragment pracy jakiegoś autora, o którym nie wspominali Państwo w rozprawie lub pokazać wpływ omawianych kierunków, czy artystów na późniejszych twórców) itp.

Nie omawiamy w zakończeniu ponownie zawartości rozdziałów i nie powtarzamy treści ze wstępu. W zakończeniu należy wskazać syntetyczne wnioski wynikające z pracy oraz ewentualnie zasygnalizować możliwości przyszłych rozwiązań.

Bibliografia:

W bibliografii przytacza się wszystkie dzieła wykorzystane w tekście pracy. Spis literatury umieszcza się na końcu tekstu, wprowadzając numerację i stosując porządek alfabetyczny.

Kolejność w przypadku monografii i opracowań:

nazwisko autora (autorów), inicjał imienia lub pełne imię (imiona) autora (autorów), tytuł publikacji, nazwa wydawnictwa, miejsce i data wydania. W przypadku kilku pozycji tego samego autora podaje się je w kolejności chronologicznej:

1. Antoszewski A., Herbut R. (red.), *Leksykon politologii*, PWN, Wrocław 1997.

2. Apollinaire G., *Kubiści: rozważania estetyczne*, Wyd. Literackie, Kraków 1959.

W przypadku dzieła zbiorowego informacje bibliograficzne podaje się w następującym układzie: nazwisko redaktora (redaktorów), inicjał imienia (inicjały), tytuł dzieła, nazwę wydawnictwa, miejsce i rok wydania oraz ew. zakres stron. W wydawnictwach polskojęzycznych umieszczamy przed nazwiskiem redaktora (redaktorów) „red.” lub „pod red.”, w anglojęzycznych „Ed.”, a w niemieckojęzycznych „Hrsg.” np.:

1. Wojtas K. (red.), *Niemcy – Unia Europejska*, Pracownia Instytucji Europejskich INP UW, Warszawa 2011.

Artykuły w czasopismach przytacza się w bibliografii analogicznie + podaje zakres stron, jaki zajmuje artykuł w danym wydaniu czasopisma:

1. Ryba D., *Ścigany*, „Prawo i Granice” 2011, nr 18, s. 15-18.

Katalogi wystawowe:

1. *Obrazy śmierci w sztuce polskiej*, [kat. wyst.], Muzeum Narodowe w Krakowie, wrzesień–listopad 2011, oprac. G. Stasiak, Łódź 2012.

Tekst w katalogu:

1. Rokowski J., *Na półmarlego zostawiając*, [w:] *Likot - malarstwo, Lublin, Galeria sztuki Sceny Plastycznej KUL 22.IV.1998*, kat. wyst. Lublin 1998.

Artykuły na stronach internetowych:

1. Baka G., *Kryzys partnerstwa*, <http://www.bbn.gov.pl> (12.04.2010).

Strony internetowe:

1. *Ośrodek Studiów Wschodnich*, <http://www.osw.waw.pl>.

Spis ilustracji:

Spis ilustracji zawiera wykaz wszystkich ilustracji umieszczonych w pracy. W każdej pozycji powinny zostać umieszczone następujące informacje: nr ilustracji, imię i nazwisko autora dzieła, *tytuł*, data powstania dzieła, technika wykonania, ew. wymiary, data dostępu w przypadku materiałów ze strony internetowej lub informacje na temat publikacji (jak w przypisach, z podaną numeracją stron). Ewentualnie można podać imię i nazwisko autora zdjęcia i miejsce przechowywania obiektu.

1. Wyspiański S., *Portret dziecka (Portret Mietka)*, pastel, 32x24 (31.01.2007), http://www.pinakoteka.zascianek.pl/Wyspianski/Wysp_Dzieci.htm

Ilustracje:

Pod każdą ilustracją umieszczamy następujące informacje:

nr ilustracji, pełne imię i nazwisko autora dzieła, tytuł (lub co przedstawia), data powstania dzieła, technika wykonania, ew. wymiary, np.:

1. Giotto, *Kazanie do ptaków*, 1306 r., fresk.
2. Sandro Botticelli, *Triumf Wiosny*, 1475 – 1482 r., tempera na desce, 203x314
3. Ron Howard, *Piękny Umysł*, kadr z filmu, 2001 r.

Opracowanie: zespół Katedry Teorii i Historii Sztuki